

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין ד.

יש אם למקרא. בחר קרייה אוליך דחא עיקר: הא דאמרן. ירשעון
קרינן: אקרא אני. יכולנ לקרות וטמאה שנעים כנדמה (יחקה יב)
הדא לא כתיב שנעיים מלא: טמא בוכר. שנעת ימים: וטיהר.
ששים ושלשת ימים: וטימא בנחבה. לשנעיים: וטיהר. ששים

יוס ושטת ימים: כפלים. ועומאה
דילולת זכר שבעה הלכך נקבה
שבוניים: כל הניתנים. ועלה ושלמים
ואחס הטעונים שתי מנות שכן ר'
שנתנס במתנה אחת: כיפר דכתיב
ורדם זבחיך קרנת. ספירה אחת במשמע:
קרינות קרנת קרנת. (ויקרא ד) במעלות
בן מנחם החיצון כתיב שבעיר דגשא
דכבי קרנת חסר ונכשה דיחיד כתיב
(שם) "קרנות מלא זבחיך" דיחיד
דכתיב (שם) קרנת חסר. אבל הניך דפר
בכתיב מנחם והעלם דכר במנחם הפנימי
דכתיב (שם) והחס כולו מידו דמתנה
אחת מעבכת כהן וז"ש חולי כתר
הקריאה: ואימא. לב"ה כולו למנחה
אחת כולו לרבי' למנחת למנחה
ועיבוד דחדא מנח להו אימא אע"פ
שלא נתן כלום כיפר: כדרי. בלא
כלום: שמים. דפנות של סוכה:
סבלכתן. טעמות: אפילו טעם.
דכור: טפחים: למסורס. שגמסרה
המבינה לכחז חסירה: אסאי הלכא.
דאמרינן ומוקמים (סוכה ה) מחילות
דמנחם ומוקמים להו לגרוע לדופן
אחתי: סגפוס. היינו דלדקרי נפש:
דכריות חלא שיעור חימום של אדם
ויצלא"ה לא חאקרי מת עד שיהא בו
משעור מיתה: שפי' נפשות. משה
משני ב"א וכבת מת כדי מיתה היינו
דכריות: ורבנן. פלוגי עליה ואמרי
עד שיהא השיעור מאלס חיל
דנפשא חסר כתיב: כחלל אמו יבול
כחלל. אמו אבל כחלל מותר נכסל:

אמפח ור"ש סבר בסמוכות בסמוכות הרי כאן פשו להו ארבע אתאי הלבנת גרעתא לרביעית ואוקמיא אומר מניין לרביעית דם שיצאה משני מתים שמממא נפשות מת לא יבא שתי נפשות ושיעור א' ורבנן ינפשו אחא בר יעקב מי איבא דלית ל' יש א' למקרא והתניא

כן יש להוסיף נקודה על ימי שבע טומאה דורכ; **מה** בשאר
 אף נקודה ימי טהרה מרובים על ימי טומאה; **כל** הניתנין על
 טומאה מניין לניתנין על מוצת החיטון שנתנו במתה אחת כיפר
 מן המעט לא לרבים לא לרץ קרא דלא עדיף מחטאת וכן משמע
 הכתוב לאחריהם כל הניתנין על המוצת החיטון שנתנו במתה אחת כיפר
 מן המעט כיפר וילפי כולו מחטאת ותימנה לר"ל קרא חטאי מיימר
 שנתנו במתה אחת ועוד דמשמע הכס דלפילו לבי"א דמעכבי אי לאו
 דלפי' לן בפרק ארזו מקומן (סע דף ע"ג:) מדרבנן סביר והוא שהיה כולו
 באחד אלא שנתנו בו לבי"א כן לבי"א; **ושתיים** ע"כ. ושא"ת
 לעכב דפרה כדילן אסבון דלמריה תרי הלל ואמרי מיימר מרי
 דאיכא שפיות דמיס ליסוד לאו כפרה כדילן (הוא"ש); **מניין** דרביעי
 ששטמא ובפרק בהמה המושב (חולין דף ע"ג:) מני דעבי רבי ששטמא
 דהוא אכסר המע דמס כבשר דמכוח המהולל (א"ש) וכן
 ששטמא דרביעית הואיל ויכול לקרוס ולעמוד על כות מחטא מרי
 אי לא משום דמקומו נעשה לנקת דלמרי במתה נדה בפרק
 אי לא דרבי קרא הייתי מטהר והא דנקט מניין לרביעית דס
 וכלאו האי קרא דאי במת אחד היה טמא היה בשני מחס
 ששטמאמו והשורן שזה מנטרפין על עס וזו דמטהר רבנן
 קראו כס השער בפרק קדשי מוצת (סע) אע"ז דחשיב כבשר מכל
 מחסית טובא ולהכי מנן הכס (סע) דס השרן וכשרו מנטרפין
 המהולל מן דלמרי דס הנבלה טמא והתנן דס השרן וכשרו מנטרפין
 אלא מניין קאשיא דס כשהותרה נבלה היא ודמה הותרה דמשני
 אף מניין איסור דס נבלה ולמחר דמריקן מחסרב לאוקמי דרביעית
 ביה ריבוא נעבי מניה כל כ שיכול לקרוס ולעמוד על כדש
 לתקורת והיינו כרבנן דרבי נפשא ואס כן בפרק בהמה המוקשה
 אף משום דס טמא וקאמר ר"ל לטעמיה דלמרי אף

ורבנן ירשעון בחיב. (למשכנן כמי דפרק במה במה) (שנת דף
ה) אפי' רבי מודה משום דקרא מוכח דפומס לא חטא
שיחטו המזב: **בולחו** בבירא **לחי** ש **אם** **לפיקרא**. הא דלא
משיב הלא רבי ימין נז ברומא דמסכת סוטה פירא לולב וערבה

(דף מה:) דאמר חרות של דקל^א י
 מצינן ומפרש בגמרא משום דמבי
 כפות אחת ללולא וחמה (לעברה)
 למנחה ורבנן מפרש^ב כפה חביב
 משום דרבי לוי מפרש הכס טעמא
 אחרינא ונראה דדוקא הכא שמקרא
 ומסורת מכחשי אהדי^א דלא להו י
 אס למקרא אכל היכא דלא מנכשו
 אהדי^ב דרשי מרזויהו דהא רבי ורבי
 עקיבא ור' שמעון דסברי הכא י
 אס למקרא מחייבין פברק ספק אכל
 (ברכות דף י: א) ובפרק דס שמיטה
 (ספ דף כג:) בתמיהא אחת ספק
 של חלב ספק של שומן אס חלי
 משום דמאות חביב אלא היינו משום
 דקרא ומסורת דהסס אל מנכשו
 אהדי^א ומפרש לקיים שניהם שגא
 המקרא דמאות קרינן לחייב אשני
 מות דליינו ז' חסותות והספקות
 מצא לחייב על כל מלואה אחת ובפרק
 כל ששה (פסח^א דף יג: וספ) נמי דרש
 ר"ע גבי לחס עוני מקרא ומסורת
 ובפרק לולא הגזול (טספ דף לה:)
 חנא נמי ר"ע אומר כסא שולב אחד
 חנא ומפרש בגמרא לולא אחד משום
 דכתיב כפה וכן ר"ש דרש כפ"ק
 דקדושין (דף יח:) גבי כגגריה דה מקרא
 ומסורת ומיהו קשה מר' עקיבא דלא
 דרש התם אלא מקרא אחד ואמאי
 שולא דרש התם מרזויהו כמו רבי
 לחס עוני וע"ק דמסקינן פברק קמא
 דטובה (דף י:) לחד לישא דכ"ע רבי
 שמעון ורבנן יס אס למקורת ובפרק
 כיצד לולין (פסחים דף טז:) גבי צית
 אחד יאכל קסבר י: אס למקרא
 וע"ק דפ"ק דטובה (ד' ט:) פסלינן
 לכ"ע טובה תחת טובה מדכתיב
 כספת ולא אמרינן יס אס למקרא?
אקרא אני שבעים. ה"מ לשנוי
 דמשני צפ"י צ"ס (נחמס)

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כד א ב מ"י פ"ב מהל'
פסולי מוקדשין הלכה
ה':
כד ג מ"י פ"ד מהל'
קוסה הלכה ב סנה
עשין מג טו"ש"ע א"ח ס"י
חל טע"ף ב:
כד ד מ"י פ"ד מהלכות
טומאת מת הל' א:

תורה אור השלם

1. ואם נקבה חלה ושטתה שבעים ביניהם ושמים יום ושעתה יקראו חשב על דמי יקרה
2. ונשיה עלמיך הבשר ודמי על מובי י' אלארץ מובי י' אלארץ ישפר על מובי י' אלארץ וכו' בריס י' וכו' ולקח הכותן מדה החקאק באצבע ותתן על קרע מובי העלה ואת דמי ישפר אל יסוד מובי העלה
3. ויקרא זה מדה
4. ולקח הכותן מדה באצבע ותתן על קרע מובי העלה ואת דמי ישפר אל יסוד מובי העלה
5. ויקרא זה מדה
6. ולקח הכותן מדה החקאק באצבע ותתן על קרע מובי העלה ואת דמי ישפר אל יסוד המובי

ויקרא ד לד
6. בסכת תשבו שבעת
ימים כל האֹרֶחַ
בישראל ישבו בסכת:
למען ידעו דרתיכם כי
בסכות הושבתי אֶת בני
ישראל בהוציא אותם
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם
מִצְרַיִם מִצְרַיִם
אלהיהם:

7. וְעַל כָּל נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאֵבִיו וְלֵאמֹר לֹא יִשְׁמָא: וְיִקְרָא כֹּא יֵא
8. רְאֵשִׁית בְּבוּרֵי אֲדָמָתָךְ תָּבִיא בֵּית יי
אֱלֹהֶיךָ לֹא תִבְשֵׁל גִּרִּי
תְּחַלֵּב אִמּוֹ:

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones